

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γειτονιές-7

Ανήμερα το Πάσχα, ο Σωκράτης έφερε, όπως συνήθως, τις εφημερίδες του καπετάν Ροκάκη. Διάβασε την επικεφαλίδα της εφημερίδας Πατρίς:

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ, ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, ΔΑΡΜΟΙ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ

Ο παππούς ανέκραξε: «Τέτοια θα έχουμε τώρα;» Ο Σωκράτης συνέχιζε να διαβάζει:

...Όσους διώχνουν δεν τους αφήνουν να πάρει κανείς τίποτα μαζί του. Μόνον τα ρούχα που φορούν οι άνθρωποι, μόνον με αυτά φεύγουν, αλλά έως να φθάσουν εις Ραιδεστόν τους κάμνουν σωματική έρευνα, αδιακρίτως άνδρας, γυναίκα, παιδιά, για να τους πάρουν ό,τι έχουν και δεν έχουν. Και η έρευνα αυτή ακολουθείται και από ξύλο.

- Να δούμε τι γράφει και η Ακρόπολις, είπε ο Ηρακλής, κοιτώντας την εφημερίδα. Λέει, ότι ομάδες βασιβουζούκοι περιέρχονται τα χωριά της Ανατολικής Θράκης και ειδοποιούν τον πληθυσμό να φύγει εντός 24 ωρών. Άμα οι κάτοικοι αρνούνται να φύγουν τους τρομοκρατούν και τους βιάζουν. Μέχρι σήμερα έχουν συγκεντρωθεί στη Ραιδεστό περίπου 30.000 πρόσφυγες.

- Π' ανάθεμα την προσφυγιά! Είναι μεγάλος ο καημός της, είπε η κυρα-Μαρίκα.

Σε λίγο ήρθαν τα μωρά με τους γονείς τους. Χαιρετούρες, «Χρόνια πολλά, Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!» Χαιρέτησαν όλοι προσωπικά την Ειρήνη και το Διονύση στις αγκαλιές των μανάδων κρατώντας τα μικρά τους χεράκια και κείνα ανταπόδιναν άφθονα χαμόγελα. Ο Πέτρος κρατούσε ένα πολυτελέστατο πανέρι με γλυκίσματα.

- Είναι απ' τη μάνα μου. Έρχεται και με βλέπει κρυφά από τους άλλους, είπε η Όλγα.

- Δικό τους το πρόβλημα, Όλγα. Οι αριστοκράτες είναι περιβόητοι για τη μικροψυχία τους, σχολίασε ο καπετάν Ροκάκης.

- Ούτε το παιδί δεν τους συγκίνησε. Και στα βαφτίσια ήρθε κρυφά η μάνα μου και μόνο στην εκκλησία, παραπονήθηκε η Όλγα.

- Του χρόνου, με το καλό, θα κάνουμε Πάσχα στην Αρκαδία, δήλωσε ο Στέλιος.

- Και εμείς οπωσδήποτε στη Ζάκυνθο, πρόσθεσε ο Πέτρος. Όμως, θα πάμε φέτος το καλοκαίρι για διακοπές. Έχω υποσχεθεί στο Σωκράτη και στη Μαρία να έρθουν μαζί μας. Ηρακλή, φρόντισε από τώρα να πάρεις άδεια απ' τη δουλειά να πάμε όλοι μαζί. Στέλιο, Νικολέτα, θα χαρούμε να έρθετε μαζί μας. Θα περάσουμε όμορφα. Έχει ωραίες παραλίες η Ζάκυνθο.

- Πέτρο, θα μας άρεσε πολύ να επισκεφτούμε το νησί σου. Εγώ και η Νικολέτα είμαστε βουνίσιοι και θα χαρούμε να γνωρίσουμε τη θάλασσα. Φρόντισε να κλείσεις νωρίς ξενοδοχείο.

- Έγινε, είπε χαρούμενος ο Πέτρος. Στο τραπέζι, η προσοχή όλων εστίαστηκε πάλι στα μωρά. Γιόρταζαν το πρώτο τους Πάσχα. Ο Διονύσης μόλις είχε χρονιάσει και έκανε στρατές. Σε λίγους μήνες θα χρόνιαζε και η Ειρήνη. Ήταν γεμάτα ζωή και ενέργεια. Τους έκαναν χαρές και τους έδιναν εκλεκτές μπουκίτσες. Τα κόκκινα αυγά δέσποζαν στη μέση του τραπεζιού. Η διαδικασία του τσουγκρίσματος τους χαροποίησε. Είχαν διαβάσει και οι άλλοι τις εφημερίδες εκείνο το πρωί και μετά το φαγητό, ο καπετάν Ροκάκης έπιασε τη συζήτηση.

- Σύντεκνε, Πέτρο, τι νέα από το χώρο της διπλωματίας;

- Καπετάνιε, συνεχίζεται η κρίση για το μέλλον των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου. Ανά πάσα στιγμή μπορεί να ξεσπάσει πόλεμος. Διαδίδεται ότι οι Νεότουρκοι έχουν πρόγραμμα να ξεριζώσουν των Ελληνισμό από τις παραμεθόριες περιοχές όπως την Πέργαμο, τη Φώκεια και πολλές άλλες. Οι Μεγάλες Δυνάμεις προσπαθούν να τους αποτρέψουν, όμως έχουν την υποστήριξη της Γερμανίας και δεν υπολογίζουν κανέναν.

- Οι σφετεριστές! Ήρθαν απ' τα βάθη την Ανατολής να πάρουν τους τόπους μας. Το Αιγαίο και η Μικρά Ασία είναι ελληνικά εδάφη. Κυρ-δάσκαλε, τι λέει ο ξάδερφός σου ο κύριος Παπαναστασίου για όλα αυτά;

- Ανησυχεί, καπετάνιε. Όπως γνωρίζετε, είναι ο επικεφαλής του συνεργείου για τη μελέτη της εγγείου ιδιοκτησίας στη Μακεδονία. Από αυτή τη θέση έχει εξετάσει τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν με τις ανακατατάξεις των πληθυσμών στα νέα εδάφη των

βαλκανικών κρατών. Δυστυχώς, το κλίμα ανασφάλειας, οι υποψίες και η μίσση που επικράτησαν μετά τον πόλεμο, αναπόφευκτα έγιναν αφορμή για βιαιοπραγίες και τρομοκρατία. Χθες μου έλεγε:

«Όταν οι άνθρωποι τηρούν τας εντολάς του Θεού, τι σημασίαν έχει εάν είναι Ορθόδοξοι, Καθολικοί, ή Διαμαρτυρόμενοι, Εβραίοι ή Μωαμεθανοί, εάν έχουν βαθείαν ή ασθενή ή και καμίαν πίστιν εις τον Θεόν;»

- Είναι ψιλά γράμματα αυτά για τους φανατικούς Νεότουρκους.

- Καπετάνιε, είναι αμφίδρομο το κακό. Δυστυχώς, είδα μουσουλμάνους να εγκαταλείπουν αναγκαστικά και βίαια τις εστίες τους, να γίνονται ολοκαύτωμα σε τζαμιά, να τρέχουν κατατρομαγμένοι, αφήνοντας πίσω τις περιουσίες τους, τους σκοτωμένους τους, τους τραυματίες τους. Και αναρωτιέμαι, σαν φτάνουν ρακένδυτοι στην Τουρκία με νωπές τις αναμνήσεις, πώς θα συμπεριφέρονται στους Έλληνες χριστιανούς;

Δεν αμφιβάλλω για αυτά που λες, Στέλιο. Οι μουσουλμάνοι της Μακεδονίας έγιναν αναπόφευκτα θύματα του πολέμου. Δεν ήταν οι μόνοι. Όμως ο ξεριζωμός των Ελλήνων χριστιανών από την Ανατολή, απ' ό,τι μαθαίνουμε, γίνεται εσκεμμένα από την τουρκική κυβέρνηση και συμπεριλαμβάνει εκατομμύρια Έλληνες, σχολίασε ο Πέτρος.

Η βία γεννάει τη βία. Πρέπει να καταργηθεί ο πόλεμος, δήλωσε ο Στέλιος.

- Μακάρι, να δώσει ο Θεός να έχουμε ειρήνη και να φυλάει τα παλικάρια μου που βρίσκονται στη μπούκα των κανονιών, ανέκραξε ο καπετάν Ροκάκης και σήκωσε το ποτήρι του.

Σήκωσαν και οι άλλοι τα δικά τους και ένωσαν τις ευχές τους με την ευχή του πατέρα για την ειρήνη.

Όμως οι θλιβερές ειδήσεις, για την βίαιη απέλαση των Ελλήνων από την Ανατολή, έφταναν ακατάπαυστες.

Η Εφημερίδα Αστήρ έγραφε ότι συνεχίζεται η αθρόα απέλαση Ελλήνων της Θράκης:

...μετά πρωτοφανούς αγριότητας. Οι ατυχείς πρόσφυγες φθάνουν κατά χιλιάδας καθημερινώς εις αθλίαν κατάστασιν ευρισκόμενοι. Η υπηρεσία των βοηθημάτων δεν γνωρίζει πλέον πού να εγκαταστήσει τας χιλιάδας αίτινες καταφθάνουν εις την Θεσσαλονίκην.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

«Όταν οι άνθρωποι τηρούν τας εντολάς του Θεού, τι σημασίαν έχει εάν είναι Ορθόδοξοι, Καθολικοί, ή Διαμαρτυρόμενοι, Εβραίοι ή Μωαμεθανοί, εάν έχουν βαθείαν ή ασθενή ή και καμίαν πίστιν εις τον Θεόν;»